

ærede Medlem i Stedet for at raillere over den ærede Landstingsmand — jeg ved for øvrigt ikke, hvem det er — skulde have vendt sin Klage til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Det ærede Medlem mente, at Gammelskatten var et meget uheldigt Fordelingsgrundlag. Jeg mener derimod, at den netop er et meget heldigt Fordelingsgrundlag, thi naar man har den Opfattelse, at de, der svare Skat til Kommunerne, skulle lettes for deres Byrde, er det netop rigtigt, at Skatten bliver lettet paa det samme Grundlag som det, hvorpaa ikke Statskatterne men de kommunale Skatter blive beregnede, og disse blive beregnede efter Hartkornet i Virkeligheden paa samme Grundlag som Gammelskatten til Staten. Følgen af, at Gammelskatten kommer med ved Beregningen, bliver ganske rigtigt, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at en meget stor Del af Pengene gaar til Amtskommunerne. Men deri ser jeg ikke nogen Ulykke. Det ærede Medlem havde den Opfattelse, at det burde ikke ske, thi Amtsaadene vare nogle af de mest reaktionære Forsamlinger i Landet, og for dem skulde man ikke stille Penge til Raadighed. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har sin Opfattelse af, at Amtsaadene ere nogle reaktionære Forsamlinger. Jeg tror ikke, det er en Mening, der er ret almindelig. Men naar Talen er om at stille Penge til deres Raadighed, Penge, som de altsaa skulde anvende paa en upassende, udemokratisk Maade, saa er det værd at lægge Mærke til, at de Udgifter, Amtsaadene anvende Pengene til, ere Skolevæsen, Fattigvæsen, Politivæsen, Sygevæsen og Vejvæsen. Det er Ting, som ikke alene komme dem, der svare Gammelskatten, til gode, men som komme alle Beboere i Kommunen til gode. I det hele taget er det et ganske mærkeligt Nag mod Hartkornbesidderne, som fra den Side kommer til Orde. Det er, som om Hartkornsejerne var et Folkefærd, der skulde sættes uden for Lov og Ret, Folk, som paa Forhaand skulde betegnes som udemokratiske, som Folk, man ikke maatte gøre noget for, og naar disse Folk en Gang havde faaet gamle Skatter paa sig, saa var det gode og retfærdige Skatter, som man skulde lade dem blive ved at betale. Det er et ganske mærkværdigt Nag, og et Nag, som ogsaa fik Udtryk, da vi for ikke saa længe siden havde Forslaget om Tiendeafløsning til Behandling. Naar man vil se jævnt og roligt paa Tingene, kan man ikke komme til et andet Resultat, end at saaledes som Skatterne ere foreslaaet fordelte

mellem Kommunerne og foreslaaet anvendte, særlig naar Ændringsforslaget, som Flertallet har stillet, kommer med, vil Skattelettelsen komme alle Skatteydere til gode i alt Fald ude paa Landet. Her i Kjøbenhavn vil det omtrent gaa lige op, men ude omkring paa Landet, hvor det slemme Hartkorn er, vil Skattelettelsen komme alle Skatteydere til gode omtrent i samme Forhold, hvori de nu svare Skatterne. Naar vi ere enige om — hvad i alt Fald Flertallet er enig om — at den Maade, hvorpaa de nuværende kommunale Skatter udskrives, i mange Retninger ikke er heldig, er det ganske rigtigt og ganske naturligt, at man, naar der er Tale om Skattelettelser, da saa vidt muligt lader det ske paa den Maade, at Skatten formindskes for de Skatteydere, der nu betale Skatten.

Jeg sagde, da jeg havde Ordet før, at det var en kendt Sag, at Skatterne, der hvilede paa Hartkornet paa Landet, vare stigende, og lige over for det sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjærg), at det passede ikke, i alt Fald fra 1896 til 1897 var Hartkornsskatten i Sognekommunerne gaaet ned med 74,000 Kr., medens samtidig Formue- og Lejlighedsskatten er stegen med et betydelig større Beløb. Men det ærede Medlem burde dog huske paa, at de Folk, som have betalt den meget betydelige Stigning af Formue- og Lejlighedsskatten, ere for største Delen Hartkornbesiddere, og det er virkelig en daarlig Trøst for Hartkornsejerne, at deres Hartkornsskatter hele Landet over ere gaaede ned med 74,000 Kr., naar de samme Folk i Stedet for komme til at betale maaske adskillige 100,000 Kr. mere i Formue- og Lejlighedsskat, og det er jo en kendt Sag, at Skatterne til Amtskommunerne have en stadig Tendens til at stige. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds mente, at vi tog fat med at reformere fra den forkerte Ende. Disse meget store, gamle Skatter vare meget gode og retfærdige, og dem kunde man godt lade være at reformere paa, men Toldafgifterne, de skulde reformeres. Det ærede Medlem ved dog, at vi meget ønske at faa en Reform af Toldafgifterne. Det ærede Medlem ved, hvorledes vi, samtidig med, at Arbejdet er i Gang paa disse Reforme, have arbejdet, anstrængt os af alle Kræfter for at faa en Reform i Toldafgifterne, men at Bestræbelserne derfor ere strandede paa Modstanden fra det andet Tings Side. Skulde det, at vi ikke kunne faa denne Reform, være Grund til at sige: